

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конте почт. шл. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 9-00 зл.
Чвертьріччя 14-00 „
Півріччя 26-00 „
Річно 48-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голландії, Бельгії 25 фр. фр.
Голландії 7-50 зл., Німеччині 7-50 зл.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехословач-
чині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Га-
гарі 7-50 зл., Австрії 7-50 зл.,
Італії адреса 1 зл.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкерні: 29-24.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА

25 сот.

За політичний реалізм.

Тернопіль, 5. квітня 1932.

Найважливішою подією у нашому внутрішньому партійно-політичному житті був реферат ред. Василя Мудрого на Народному З'їзді 25. березня н. р. з обґрунтуванням пропозицій ним політичних резолюцій і дводискусія, що вона її викликала.

Резолюції читачам „Діла“ відомі. Неспірно для всіх учасників була резолюція в справі нашого становища щодо Радянської України і стосуючих там відносин. З'їзд одностайно поставив себе виразно на протидієвищницькому і протиконтрреволюційному фронті, осуджуючи при цьому без застережень наші так звані радянсько-польські течії як шкідливі для наших визвольних національних і державницьких змагань.

У згодній послідовності з повним ставищем пропозиція ред. Мудрого резолюцією Президії Центрального Комітету УНДО в справі нашого становища і тактики в рамках сучасної польської держави і теперішньої політичної дійсності. Підтвержуючи живучість найвищого ідеалу української нації, звернувши референт увагу членів Народного З'їзду — і то в мужній і ясній формі — на потребу висунути партією практичні політичні домагання українського народу перед Польщею і закордоном щодо етнотериторіальних українських земель в теперішніх польських державних границях. Ними є територіальна автономія тих земель в Польщі з управлінням, що відповідали би приближано проектам статуту, який виготовлено свого часу на Варшавській Міжнародній Конференції в листопаді 1919 р. щодо автономії Східної Галичини. Висунути цієї справи як реального домагання, поставити перед українським громадянством перехідно конкретну мету, до якої воно повинно працювати для рятівання тих надбав на різноманітних ділянках життя, що їх маємо — і для створення нових цінностей, що творитимуть капітал для наших дальших майбутніх досягнень.

Є не корисний аміст усунування ред. Мудрим т. зв. автономістичної резолюції. Проти неї, як відомо з преси, — ред. Дм. Палійголосив проект своєї резолюції, що її подано опісля в „Діло“. Дискусія оберталася над зголошенням резолюцій і скінчилася компромісом — вибором окремої комісії, що мала перередувати зголошені резолюції. У висліді прийняла комісія проект резолюції, зголошений ред. Мудрим, без більших суттєвих змін, видофуючи при цьому як хвилино передчасну т. зв. автономістичну резолюцію щодо задоволення територіальної автономії для українських земель у Польщі. Згідно з бажанням комісії Центрального Комітету має передати проект цієї резолюції під наряду Правління Комітету, а шоймо опісля, маючи голоси в краю, прийти ще раз з нею на наступний Народний З'їзд.

Безсумнівно, справа автономії, видвинута на З'їзді, порушила умі нашого громадянства. Схоже з його думок, що зайшла засаднича ріжниця між становищем, що його у згаданій справі займає ред. Мудрий чи то стояча за ним президія УНДО, і тим, за яким заявився ред. Палій. По суті річ така ріжниця — не формальна, але суттєва — я не добуваю. Були ріжниця в самому способі зредування резолюцій і їх виконання. Резолюції ред. Мудрого справу територіальної автономії висунули ясно і мали характер деякої кодифікації. Зате проєктовані ред. Палієм резолюції — що саму справу перекладали більше критичним штихом, більше у формі хаотичної політичної статті. З цього у дискусії вийшло непорозуміння. Вони, обґрунтовуючи проект резолюції ред. Палія, думали, що виступають взагалі проти якоїсь територіальної автономії.

Отже найважливіша справа з діями практичної політики — виконання домагань територіальної автономії — формально була на останньому З'їзді УНДО старого австро-польського „шібера“. Фактично ж вона побідила, бо за цієї конференції заявила величезна більшість членів З'їзду в попередній спосіб згаданим „ші-

бером“, не кажучи вже про ті численні голоси, що впали в її обороні в часі дискусії. Це повинно і рішити про дальший політичний напрямок партії УНДО, котрої попередня президія пропонувала проект згаданої резолюції.

У практичній політиці рішає про успіхи якогось клану його тогочасна доцільність і можливість його здійснення. Авторит. зв. автономістичної резолюції, як і сам референт на З'їзді, здавали собі справу з того, що у сучасній польській дійсності згаданий клан не є реальний. Доказом хочби доли проекту посла Польської Соціалістичної Партії на цю тему в соймі н. р. До такої розв'язки українського питання в межах Польщі польська політична ментальність є сьогодні непригожа. Може це статися шоймо під впливом деяких зовнішніх причин, і клан, який нереальний, може серед деяких обставин стати реальним.

Одною з тих причин, але не однією, є і становище до проблеми територіальної автономії і самого українського громадянства. Національно-територіальної автономії українських земель в межах Польщі воно досі послідовно не висувало. Вправа на З'їзді Української Трудової Партії у Львові в травні 1923 р. перейшла відповідна автономістична резолюція, але викликала вона спротив у ширших кругах нашого громадянства і її знято з політичного об'єкту. Не віджила вона і серед членів утвореної літом 1925 р. нової партії УНДО. Не взяла її за свою і вибрана в березні 1928 р. Українська Парламентарна Репрезентація. Як клан практичної політики появилася вона шоймо на останньому З'їзді УНДО. Видвинувши її без належного підготування в пресі і в політичних нарадах в краю і тому то доля, що її стрінула, є знові арозуміла. За великий скок нараз від політичного максималізму до кланів буденної, реальної політики!

Смерть творця берестейського миру.

Коротка звістка телеграфічних агенцій оповістила світ про смерть у Відні — на удар серця — графа Оттогара Черніна, дипломата і державного діяча австро-угорської монархії, з якого іменем тісно зв'язана теж одна велика подія з історії України.

Граф Чернін, ві анімченого чеського аристократичного роду, почав теж свою кар'єру, як член чеського союму та один із речників чеського-німецького (австрійського) порозуміння. У цій справі мав приблизно ті самі погляди, що архидиак Франц Фердинанд, який втримував в Чернівцях близькі особисті зв'язки. На ширшій політичній волі випав у 1912 році, коли став досмертним членом відеської палати панів. Слідуючого року став австрійським послом у Бухаресті, де пролив назвичайно високий дипломатичний хист. На тому ж становищі став уже тоді фактичним керівником австрійської східної і балканської політики, дуже гостро протиставляючи офіційним відеським дипломатам і посадуловим котеріям, які виявляли жадливу ігноранцію східних і піднесені східних народів і проблем. Всетаки, не зміг опинити переходу Румунії на сторону ворогів монархії: на перешкоді стала головна впертість всевладного монарха — графа Тиса. В найважливіших часах, коли вже фізичне і політичне виснаження доходили в Австрії до краю та висунали наближення катастрофи (кінець 1916 року) покликали його на місце Бурліна на ставовище „місце закордонних справ“. На тому становищі він вдался, як головний промотор і фактичний творець сепаратного миру поєрічного союзу з Україною (16. II. 1918) і з Росією (3. III. 1918). В квітні 1918 року димісонував, передбачуючи неминучий розвал монархії, якого не хотіли бачити інші відеські можновладці. Однак з політичного життя не вийшов: від демократичної партії ввійшов до республіканської національної

ради, в якій перебував до 1924 року. Помер у 60 році життя.

Гр. Чернін залишив обширні споминок н. п. „У світовій війні“ („Im Weltkrieg“), які є одним із найцінніших і найбагатших джерел пізнання політичних відносин і куліс Європи в переті підчас воєнних років. З тих споминок теж яскраво виринає силуета Іх автора, як безумовно одного з найрозумніших і найкультуришних європейських діячів перших двох десятиліть ХХ. віку. Зокрема споминок Черніна є найкращим джерелом до відтворення історії берестейського миру, першого від часів Івана Мазеви, великого міжнародного акту, який впровадив українську проблему в увесь її період, не як предмет, але як підмет, у центр великих світових державних проблем. Граф Оттогар Чернін був там західним дипломатом, який — а тих чи інших мотивів, яких тут не будемо розглядати — пішов на зустріч домаганням українців приплати самостійності української державності, признав слушність теї про світові інтереси наддніпрянських, галицьких і холмсько-польських українців та зі свого боку вклав максимум впливів і зусиль, щоб перекерти в австро-німецьких колах мінімум вимог українських делегатів у Бересті. Тому граф фон Чернін належить до українців болях така коротка згадка — на його свіжому могилі.

При цій нагоді даємо коротенькі відомості з уступу п. н. „Бересті Литовська“ зі згаданого його твору, які характеризують його бистрий обсерваційний зміст, об'єктивізм і високе почуття реалізму“).

*) Весь той уступ М споминає Черніна наводили (на сторінках 176—241) у книжці „Берестейський мир“ — Споминок та матеріали, яка вийшла під редакцією і з передислами І. Кедрича у В.-лі „Червоної Калини“ в 1925 р. Відразу теж беремо кілька відомостей.

Д-р Степан Баран.

ХАРАКТЕРИСТИКА БІЛЬШОВИКІВ.

„20. грудня 1917. Цікаві ті більшовики. Вони говорять про волю і про замирення народів, про мир і згоду, і при цьому вони — кажуть — в найбільш жорстокими тиранами, яких знає історія. Вони просто вирішують мішанство, а їхніми аргументами є скоростріли і шибениці. Сьогоднішня розмова з Ноффе показала мені, що ті люди не є чесні і що вони своїм фальшом переконують усе, що закладається фахові дипломатії, — бо переслідувати так громадянство й одночасно говорити про волю, яка утешлює світ, це торочення брехні...“

ПЕРША ЗУСТРІЧ З УКРАЇНЦЯМИ У БЕРЕСТІ.

„6. січня 1918. Нині почалися перші переговори з українською делегацією, яка разом зі своїм головою є у повному складі. Українці різко різняються від російських делегатів. Вони багато менше революційні і набагато більше цікавляться власним краєм, як загальним соціалізмом. У літності: вони не цікавляться Росією, а виключно Україною і всі їх змагання спрямовані на те, щоб стати як мога хутче самостійними. Вони ще не зовсім ясно здають собі справу, чи це має бути повна міжнародна самостійність, чи самостійність у рямцях російської федерації держави. Вилво, що дуже інтелігентні українські делегати мають намір ужити нас як відбитої площини, щоб тим легше скочити на більшовиків. Вони йшли на те, щоб ми привнали їм самостійність, а тоді вони виступлять із ним fait accompli (довіреним фактом) перед більшовиками, які будуть приневолені прийняти їх, як рівноправних при підписуванні миру. Однак наш інтерес лежить у тім, щоб з'єднати собі українців для наших умови миру або вбити в них між ними і петербуржців“.

ЗРУЧНА УКРАЇНЬСЬКА ТАКТИКА.

„20. січня 1918... Переговори з українцями, — які без огляду на свою молодість виявили досить зрілості і які стараються використати сприятливу для них ситуацію — тягнуться дуже повільно. Спершу вони домагалися Східної Галичини для нової України. Про це не могло бути й балачки. Тоді вони поскромнішали, але від часу, як у нас почалися заворушення, вони знають, який наш стан і що ми мусимо підписати мир, щоб дістати збіжжя. Тепер вони домагаються окремих прав для Східної Галичини...“

Східно-галицьку справу залишу австрійському міністерству; П мусять вирішити у Відні. На себе беру холмську справу. Як довго в ще патія на поміч, я не можу і не маю права для того, щоб зібрати польські симпатії, глядіти, як сотні тисяч умирають з голоду...“

ПРЕСТОЛЬНА РАДА У ВІДНІ ПРО ПОДІЛ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

„20. січня 1918. Подорож до Відня. Враження із заворушень ще більше, як я собі уявляв, а їхній вплив катастрофальний. Українці вже не перебалакують із нами, а диктують“

„Дня 22. січня радила рада, як вирішити українське питання. Цар відчинив засідання, передаючи слово мені. Я змалював перш усього трудності, що є перешкодою підписати мир із Петербургом, після чого я склав справоздання про не-

реговори з українцями. Я подав до відома, що вони спершу домагались відступити їм Східну Галичину, але я це відкинув. Так само поставили вони домагання щодо українських територій в Угорщині, але і це домагання я захитав своєю відмовою. Тепер вони вимагають переполовинити Галичину і створити самостійну австрійську провінцію зі Східної Галичини та Буковини. Я підкреслив далекосіяні наслідки, які може мати на дальній хід австро-польських взаємин рішення, що прийняло би українські постулати... Австрійський уряд мусить рішати, чи ці жертви може взяти на себе чи ні, при чому я не полишив усім його членам найменших сумнівів, що на випадок, якщо ми відкинули бажання України, то імовірно не дійдемо в цим краєм до ніякого порозуміння і тим самим будемо приневолені вернутись із Берестя Литовського без ніякого миру“.

Після мене промовляв президент міністрів д-р Зафалер і перш усього підкреслив необхідність негайного підписання миру та розяснював справу утворення українського „кро-

неланду“ головню з парламентарного становища. Президент міністрів був тої гадки, що він без огляду на сподівану гостру опозицію поляків пайде в парламент і дві третини більшості за прийняттям предложеного проекту такого закону...“

„Після цього цар аясовував висловлені тут погляди так, що перш усього треба приймати до миру з Петербургом і Україною і що з Україною треба вести переговори, приймаючи за підставу поділ Галичини...“

ПІДПИСАННЯ МИРУ.

„8. лютого 1918. р. Нині вечором маємо підписати мир з Україною. Перший мир у цій жахливій війні. Та чи Рада таки дійсно силить ще у Києві? Василько показує мені телеграму апарату Юза з датою 6. ц. м. з Києва до тутешньої делегації, а Троцький відкинув мою пропозицію, щоб вислати туди на місце австрійського офіцера ген. штабу, нехай привезе автентичну вістку. Виходить, що його твердження, буцім-то більшовики заволоділи Україною, були такі хитрошами!“

ГОЛОД НА ГУЦУЛЬЩИНІ.

Стан безробіття. — Голод шириться. — Акція допомоги.

Отримуємо з Косівщини слідуєчі інформації:

Безробіття у косівському повіті, викликане цілковитим застоєм в деревному промислі, шириться у застрашувачий спосіб. Від осені, коли вивезено останні дараби, гуцули не знаходять ніякої праці. За цілу зиму не було ніяких більш вирубів лісів і 70% гірського населення нашого повіту не заробило ні сотики. Не мали можності зарібку і по інших повітах, бо ніде більш „бутинів“ не було. За зиму проїли всю бараболю, цей одинокий продукт Гуцульщини, часто неомашену і без соли, бо не було за що її купити. Худобу, яка ще була, випродали за безцін і тепер цілком зрозумілим явищем є голод, не вважаючи на розмірну дешевість харчевих продуктів.

На підставі даних, зібраних Комітетом допомоги голодуючій Гуцульщині у Косові, статистика голодуючих, які їдять раз денно, представляється так: Ясенів Горішний — голодуючих родин 149, в тім 285 дітей нижче 15 літ, Криворівня — 85 родин, Стебне — 56 родин, КрасноІля — 76 родин, Голови — 92 родин, Перехрестне — 64 родин, Устеріки — 92 родин, Гринява — 280 родин, Жабе — 693 родин. Однак не можна назвати цих даних зовсім точ-

ними, бо скількість голодуючих зростає з кожним днем, а обіймає не тільки бідноту, але і середньо заможних селян, які, не маючи заробітку, не можуть найти засобів на закупню харчів. Випродують навіть одяг, тільки що і на це тяжко найти купців. Здоровіші ходять з села в село і допомагають собі жебраниною.

Акція допомоги наразі не велика і щойно наладнується місцевими парохіальними комітетами, які переводять збірки і зараз же їх розділюють. Наразі поза допомогою розділеною в Криворівні і Ясеніві П. Курдилюком, роздано ще 17 сотнарів кукурудзи і 50 кг. соли за суму 500 зол., присланих Епархіальним Комітетом у Львові.

Допомога староства виносить около 150 сотнарів, а на будуче обіцяно продавати румунську кукурудзу по зниженій ціні 12 зол. за 100 кг. Тільки питання, звідки гуцулам взяти гроші на закупню, коли заробітків далі нема. Делегації населення заявляють у старостві, що не хотять жебранини, тільки жадають можливості праці і заробітку.

Супроти такого стану все громадянство мусить стати на поратунок цієї такої гарної а такої нещасної країни, якої населення рік річно терпить від повені а тепер гине з голоду.

Полекші в екзекуціях проти рільних господарств.

З днем 30. березня ц. р. почав обов'язувати закон про полекші в судових екзекуціях проти рільних господарств. Полекші зволються до зміни деяких принципів про примусову управу рільних господарств і припинення ліцитації нерухомостей. Всупереч дотеперішнім принципам примусової управителем є сам довжник, оскільки має відповідні кваліфікації і хоче таку управу прийняти. Довжник виконує примусову управу під

наглядом екзекуційного суду. На домагання довжника екзекуційний суд може наказати тимчасове припинення ліквідації, після вислухання віритель і опійні палат або рільничих організацій, але тільки на один рік.

Як бачимо, закон про екзекуційні полекші має на увазі тільки велику земельну власність, полишаючи зовсім на боці малоземельних господарів.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 9. КВІТНЯ 1932.

СТ. ЛЕВИНСЬКИЙ.

4)

З Японського Дому.

Знайомість парижанки з японцем.

— Сказав би хто, що ви поет, а ви тільки японець — сказала Фльоренція.

— Оо! — адивувався Сокічі.

— Невже-ж насправду поет? — повернулася вона тепер до мене.

— Пан Сокічі студіює золотичну економію — пояснив я.

— О-о! — адивувалася в свою чергу Фльоренція.

— А ви хотіли би бачити Японію? — допитував він.

— Так — сказала коротко, але з притиском.

— Побачите! — вивівся Сокічі.

— З вами? — хитро посміхнулася Фльоренція.

Це збентежило японця і він замовк. Він уперше в своєму житті розмовляв зі справжньою європейською жінкою і відкривав її слово за словом, і погляд за поглядом, як давні моряки далекий, невідомий континент.

Але вже Фльоренція засміялася весело.

— А що в вас цікавого в Японії? Захвалюйте, може поїду.

— У нас є все так як тут в Європі — сказав коханий японця.

— А кохання? Мені казали, що в Японії не кохають.

— Кохання є скрізь на світі — щиро сміявся Сокічі.

Хто була Фльоренція?

Я бачив раз на малярській виставці Курбе маленьку, русаву, майже руду головку, з великими синюватими очима і сильно зазначеними щокми, що була якби портретом Фльоренції. У каталозі цей малюнок названий був: „Ірландка“.

Але Фльоренція була англійкою. Її батько належав до тієї касты людей, що живучи виключно з рент і втративши постійне місце осідку, залишає своїм дітям безмежну свободу, що з konieczности мусить перемінитися у сваволі. Матері вона не мала.

Незвичайно бистра і цікава змалку, вже обіхала, разом із своїм батьком, половину світа. Не було для неї тайни ні в Америці, ні в Африці, знала Індію і неодну зиму провела у маленькій, рожевій палаті над берегом неаполітанського проливу і адивляючися в дим Везувія, спувала найбільш екстравагантні мрії про своє майбутнє, як дитина, що все бачила і нічого не знала.

Потому приїждив Париз. Це було місто створене для неї. Її розбужена інтелігенція нашла тут усе, чого було їй треба. Людей, що зміли балакати і мучити, що знали мовчати. Тут уперше, після Лондону і Нью-Йорку, нашла дискретних сусід і збачливих любків. Світ у Парижі адався Фльоренції одночасно ширшим і менше

трагічний, як цій неощачній дитині з казки, що крідькома вибралась утікати поза поріг рідного дому і тут, нечаяно, нашла теплу руку досвідного провідника. Кожна річ у Парижі, кожна найменша подія життя, була чомусь важливішою для неї, як денебудь у другому місті на світі, бо завжди служила дотепню придуманим тлом для її забаганок. Французська столиця була дуже складною шахівницею, що анмала знаменитого грача-стратега, але давала вгамніченим насолоду правильного мистецтва.

Чи думала вона коли про вінчання?

Таке питання про неї було справжнім абсурдом.

Яке щастя може дати вічна сваволя? питаємо адивовані. Але про щастя не думала Фльоренція. Вона була задоволена своїм існуванням і більше не бажала.

Такою була перша європейська жінка, яку пізнав Сокічі.

— Як подобалась вам Фльоренція? — питає я його, коли вже відійшла. Але Сокічі вигулював ніби сваток з відсталого села, що вперше у житті почує у радіо голоси далекого світа і тепер стоїть збентежений, наче вріс у землю, не знаючи звідки всі ці невідомі звуки беруться. Нарешті спромігся він на відповідь:

— Мені подобається у ваших жінок, що вони такі самостійні.

— Так, це в першу чергу — роздумував я — вам наложували докору жертвенності ваших жі-

Новий Виділ „Просвіти“.

Перше засідання і поділ праці.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта“, вибраний на останніх Загальних Зборах, укомплектувався дня 5. п. м. і розділив поодинокі чинності в сідуючий спосіб: голова — д-р Іван Брик, заступники голови — Василь Мудрий і д-р Карло Коберський, секретар — Михайло Таранько, заст. секретаря — Остап Павлів, скарбник — Юліан Дроздовський, контролер — Михайло Корчинський, фінансовий референт — д-р Карло Коберський, завідувачий книгарнями — Василь Духий, бібліотекар — інж. Роман Раковський, референт і голова просвітньо-організаційної комісії — д-р Іван Брик, референт для справ по-

справ при читальнях — Ірина Палайковська, правний — д-р Кость Паньківський, зв'язку з кооперацією — Михайло Корчинський, директором Семен Магалаєс. Обі названі комісії мають право кооптації, а крім цього просвітньо-організаційна комісія має право поклакувати в міру потреби для справ зв'язаних з деякими референтурами підкомісії. До комісії пропаганди увійшли крім референта Володимира Целевича ще: Василь Мудрий, о. Йосиф Лучинський, д-р Карло Коберський, Остап Павлів, Микола Духий.

Делегатом до Кураторії фондації ім. о. П. Фоліса назначено д-ра Карла Коберського, до кураторії Національного Музею — Василя Мудрого, до Виділу Т-ва охорони дітей і опіки над молоддю — Володимира Целевича, до Головної Ради Т-ва „Сільський Господар“ — Зенона Пе-

ленського, фондації ім. Григорія Кузьми в Золочеві — о. Юліана Дзєровича. На тім же засіданні поручено Президію виготовити проект регуляміну Гола Виділу та рішення на найближчій засіданні основної позапарламентарної частини Виділу з фінансовим станом Т-ва та головно з його зобов'язаннями, термінами платності та з ланком санаші.

Вкінці Головний Виділ рішив подати до загального відомо розподіл чинностей Виділу і при тій нагоді звернутися до нашого громадянства з гарячим покликком до живої участі у внутрішній політиці для санування „Просвіти“, щоби таким чином допомогти Т-ву виявитися з дуже значних зобов'язань, які припадають уже на день 1. травня п. р.

Головний Виділ свідомий того, яке велике і тяжке завдання йому припало, доложити всіх заходів, щоби його виконати, однак це буде можливе тільки при максимальній підтримці всього свідомого громадянства.

Канцелярія Т-ва „Просвіта“.

Вражливі зуби треба чистити дрібнозернистою ПАСТОЮ ДО ЗУБІВ ODOL

Вона чистить основні зуби, не
врушаючи притім емалі та ві-
значається м'яким, прохолодним
смаком.

Пруський уряд проти гітлерівців.

Пруський уряд перейшов до безоглядної офенсиви супроти гітлерівської організації. В останньому часі оголошено урядово декілька документів, сконфіскованих підчас беззаконних рейдів. На основі цих документів ясно, що гітлерівці віддали були немов державою в державі. Розвідка цих відданих розгортається на всі державні органи. Знаменито була організована комунікаційна

служба, що послугувалася всіма новочасними засобами. Найдемо готові мобілізаційні прикази на 13. березня і т. д.

Оголошені документи викликали в цілці Німеччині велике обурення. Управа націонал-соціалістичної партії аложила в тім справі протест і домагається відкриття головної квартири в Берліні закритої недавно.

Позичка для наддунайських держав.

Французький щоденник „Ліберте“ повідомляє, що Франція виробила плани великої конверсійної позички для наддунайських держав. Позичка у висоті 1 мільярда франків має уможливити наддунайським державам основну санацію їх бюджетів. Щодо Австрії, то Франція готова прийняти її позичку тільки під умовиною, що австрійський уряд згодиться на фінансову кон-

тролю. Останні французько-англійські розмови в Лондоні довели до повного порозуміння між обома державами, що партитуватимуть у проекті позички. Найважливіша річ, щоби наддунайські держави наперед порозумілися між собою, а відтак відбудеться спільна конференція інтересованих держав.

Справа українського єпископа на Волині.

Пишуть нам з Волині: Як уже відомо з прес, митрополіт згодився висвятити на вікарного єпископа Волині архим. Полікарпа (українця) під умовиною, що уряд згодиться на висвячення б. російського офіцера Сави Сомовола на єпископа для нещасної Холмщини, якої москалі не хочуть випустити зі своїх рук.

Хіротонія Сави Сомовола була призначена на 3-го, а Полікарпа на 10. квітня. Але з місяця, (як кажуть, не без відома деяких митрополитальних кол) на Волині розпочалася сильна московська акція, щоби скомпромітувати арх. Полікарпа і не допустити до його хіротонії після того, як Сави вже стане єпископом. Забурмушались москалі по всіх повітових містах і почали навелати до підписування якихось брудних накладів на архим. Полікарпа та протест в до митрополії проти його висвячення.

Протоієрей Рогальський у Рівному навіть публично у катедрі агітував проти наміру митрополії, кажучи, що арх. Полікарпа висвячують „темні“ сили. В агітаційній акції тязь активнішу участь в'їдомий володимирець Комаревич. Прибувши до Луцька, скупив він у приватному домі нараду, намовляючи місцевих росіян підписати „донос“ на архим. Полікарпа, але росіяни відмовилися підписатися і лише вирішили „домагтися“ під Синоду, щоби майбутній єпископ (архим. Полікарп) служив у Луцьку по слов'янськи.

Ходить поголоски, що помісцька влада поставила домагання митрополії забрати прот. Рогальського з Рівного за межі повітства.

Але доволі особи архим. Полікарпа, як майбутнього єпископа, почався пресматий таянок і серед „ріднохатинців“ та „могилянників“, які хочуть з першого кроку опудлати його своїми сілками і втигнути в свою політичну акцію. З цією метою проєктують спеціально прийняття в „Рідній Хаті“ і т. ін. Як зауважити, на цьому таї наступило розбиття навіть серед цього політичного табору: знайшлися більш тверезі, які висловлюються проти втягання нового єпископа-українця відразу у вир політичної колотніч і залишити йому пинту церковну ділянку. Та певний домагається підпорядкування йому єп. Полікарпа.

Колиб вдалося різним „могилянцям“ затягнути нового єпископа на свій політичний загумінок, то можна було лише сумувати над його гірким положенням на Волині, бо селянство відразу поставилося із недовіром до такого у країнського єпископа. А це було за руку лише москалям.

Єпископ (нині архим. Полікарп) має прихати до Луцька 11. квітня і тут поселиться. В яке положення лиша церковна влада ставить єпископа-українця, говорить хочаби такий факт, що для нього нема помешкання, в той час, як прот. Павлівський, що інакше не називає церкву як „руською“, займає в домі українського брацтва шість рокишних кімнат.

Отже покищо розпорошенню москалів на українській землі не видно краю.

Ширіть наш часопис!

З Тимчасової Ради міста Львова.

Справа підмоги для шпиталю „Народної Лічнїці“.

На суботнішньому засіданні IV. секції Ради м. Львова обговорювано бюджет міста, а саме видатки на справи публичного здоров'я; р. В. Темницький поставив внесок, щоби субвенцією міста на будову шпиталю „Народної Лічнїці“, предімовану у смішню дрібні квоті 1.200 зол. підняти до квоти 10.000 зол. Над цим внеском розгорнулася дискусія, в якій між іншими взяв участь президент міста п. Дроїновський, заявляючи, що домагання підмоги з боку міста на таку цілу уважає вправді слушним, але місто знаходиться в такім труднім фінансовім становищі, що не може піти цьому на стрічу. Зате д-р Руф, примар жидівського шпиталю, заявив, що проти внеску р. Темницького, хоча не спроміг навіть на сикі-такі аргументи, що хочби позірно оправдували це негативне становище. Так і видно було, що тільки національно-політичні спонукки диктують цій людині негативне відношення до зовсім аполітичного, чисто гуманітарного постулату українського населення.

Цікаве було також, що член жидівської сїоністичного клубу кравець Більбей з вул. Косцюшка хитро-мудро здержався від голосування! Це його становище характеристичне для політики жидівських сїоністів, що налогово держаться крутої лінії холдження поміж дом. Сам п. Більбей, очевидно, ігнорує свою українську клієнтелу, коли навіть у таких справах лякається піддержати своїм голосом слушне домагання суспільності, яка мабуть не дуже мало давала досі заробляти кравецькому варшавитови цього сїоністичного радного.

Не дивлячись на неприхильне становище жидівських радних (сїоністичного д-ра Руфа і сїоністичного п. Більбея) внесок р. Темницького дістав всетаки один голос більшості і став ухвалою IV. секції. Тепер черга на українських членів бюджетової комісії, щоби що стгав IV. секції належно підтримати і не допустити їй на цій комісії провалитися.

(Продовження буде.)

Зміна адреси і зол. Можна прислати пошто-
вими марками.

Редукують українських залізничників.

На днях станіславська дирекція польських державних залізниць доручила рішенням міністерства комунікацій цілому рядові українських залізничних службовиків, котрих з покликом на § 126 розпорядку ради міністрів з 28. липня 1929 р. В. З. П. Р. ч. 57 поз. 447 переносить передчасно в стан нечинний а деякого зовсім видаляють зі служби, і так перенесено в стан нечинний керманців потягів П. класи Михайла Майдая, літ. 49, з Копичинець, Павла Сторожинського літ. 42, з Копичинець і рівнож молодого

ще Івана Гвоздика з Чорткова, а залізничного адюкта Ластовецького в Станіславові, бувшого австрійського капітана, що мав всього 7 літ залізничної служби, батька 4 дітей, позбавлено посади зовсім без пенсії. Вони поні мають якнайліпші кваліфікації і фізично здорові.

Кажуть, що крім агаданих редукували ще більше українців в районі станіславської дирекції залізниць і що мають наступити ще дальші редуції, які не обіймають тут зовсім польських урядовців і польської залізничної служби.

Незалежність Филиппин.

Вашингтонська палата репрезентантів призначила незалежність Филиппинським островам. Ліквідація американської державності на Филиппинах відбудеться етапами і потребає до 1940 р., коли острови стануть повсім незалежними.

Американська преса виступила гостро проти ухвали палати репрезентантів. Уважав це капітуляцією супроти Японії, що задумує опанувати Филиппини.

ПНЕВМАТИКИ —

„MICHELIN“

новий тип, зміцнені, найліпші та найдешевші — поручає: Витовд Транда Львів, Под-леского ч. 2.

Два смертні присуди в Москві.

МОСКВА, 6. IV. ПАТ. У другому дні розправи проти Штерна та Васілева поплудні відбулося тайне засідання. На нього допустили представників німецької амбасаді та польського посольства. Після відновлення явного засідання Штерн старався відкликати всі зізнання та уневажнив свої підписи із вступного слідства. Покликався на неєвропейські методи слідства та їх ближче не означає.

Прокуратор Криленко в обвинувачуючій промові зажадав кари смерті для обох обвинувачених. Оборонець Васілев просив помилувати його клієнта.

Васілев в останнім слові сказав, що прогрі-

шився дуже супроти батьківщини. Штерн в останній хвилині сказав, що тому що адвокат не боронив його, зрікається заповідженого останнього слова.

Трибунал після наради видав присуд, який засуджує обох обвинувачених на розстріл. Обвинувачені прийняли присуд спокійно.

У мотивах присуду сказано м. і., що обвинувачені ділали на приказ контрреволюційної організації, створеної в 1928. Всеє. Любарським, який приїхав до Москви нібито в характері дипломатичного кур'єра.

Присуд є окончний та не підлягає апеляції.

ПОВІНЬ У СХ. Галичині.

СТАНІСЛАВІВ, 7. IV. ПАТ. Вода в усіх ріках підіймається і дальше: в Дністрі доходить до 4.20 м., в Свічі 4.40 м., у ріці Стрию 6.10 м. понад звичайний рівень.

У Жидачівщині евакуували почасти: Устя, Надітчи, Київець, Березину та Деменку Підліснотрянську. Опір залив у Тухлі 16 господарств, які заздалегідь евакуували. У Розігрічу (пов. Стрий) вода залила 24 господарства. Евакуували лише 15 родин, 18 лишилося ще в залитих хатах.

БРОДИ, 7. IV. ПАТ. На Стирі в Станіславчину комунікація дальше перервана. У Щуровичах Стир вилив на 2 км. Село Грималька (пов. Броди) zagrożене. У Берестечку крива забрала великий міст на р. Стир. Під на ставі великому на 140 моргів в Лешневі рушив та заповодив великі шкоди. Сапери усували мінами лід біля плаків. Комунікація між Лешневом і Бродами перервана. Прв розбиванні льоду перед шляхами в Лешневі крива схопила Стан. Шахновича. Зі зломаною ногою перевезли його до шпиталю.

РІВНЕ, 7. IV. ПАТ. Наслідком напору води

завалився міст в Острові, що лучить дві ділянки міста, міст поплив. Біля Клевая р. Стубла забрала кілька менших мостів. У Здолбунові р. Устя зірвала греблі на ставі. Вода в Рівні доходить до зал. шляху, підмила зал. міст. У Здолбунові р. Устя залила вулиці біля зал. двірця.

БЕРЕЖАНИ, 7. IV. ПАТ. Долина Золотої Липи залита. Дерев'яний міст на шл. Бережани-Тернопіль залитий, його зірвало, хоч сапери прив'язали ланками до залізничного мосту, який будували. На передмісті Бережан Марцелівці вода сягає вікон хат; таксамо в Посухові.

ПЕРЕМИШЛЬ, 7. IV. ПАТ. Вода в Сяні доходила вчора до 5 м. понад зв. рівень. Поля і надбережні лави залиті в усіх повіті. Грище „Гарібору“ під водою. В передмісті Товче кільканапять домів під водою. Шлях передмістя евакуували. Вода вдерлася до 9 домів. У Перемишлі залита зовсім вул. Раймонта. В повіті залиті Рукшичі, Руська Весь, Бахів, почасти Бабичі та дорога до Бахова.

НОВИЙ БУРМІСТР ДРОГОБИЧА.

Міська рада в Дрогобичі вибрала новим бурмістром Дрогобича Райм. Яроша, власника Трускавця. Першим асесором на місце вильосованого д-ра Ільницького вибрали голову українського клубу д-ра Степ. Витвицького.

ЧЕРНІВЦІ ВІДРІЗАНІ ВІД СВІТА.

БУКАРЕШТ, 7. IV. ПАТ. У всьому краю велика повінь. Шкоди великі. Комунікація в багатьох місцях перервана. Міста Чернівці та Кишинів відрізані від світа. Поїзди, що їдуть до Польщі, зупинилися в Чернівцях.

ЗГОРІЛО 48 ГОСПОДАРСТВ.

СТАНІСЛАВІВ, 7. IV. ПАТ. У хаті Мих. Бабія в Заваді (пов. Калущ) повсталала пожежа, яка наслідком вітру перенеслася на сусідні будинки. Згоріло 48 хат, 31 став і 38 столів, інвентар живий та мертвий, збіжжя і т. д. Пошкодованих загальною 55 родин.

МУСОЛІНІ ГОВОРІВ ПО-НІМЕЦЬКИ.

При нагоді отворення нового „Гетового Дому“ в Римі Мусоліні в довгий промові виголошений по-німецьки шанував Гетого. М. і. сказав, що кожен нарід найшов свій найвищий вислів в однім генії. Гете лучить найкращі прикмети душі, культури та цивілізації германського духа.

Німецький амбасадор Шуберт подякував Мусоліні в італійській мові.

У політичних колах вважають що культурну маніфестацію характеристичним виявом змін у взаєминах тих держав.

Хто не платить за часопис, підбиває ріди

ЗАСУДИЛИ ШПІОНА.

У Варшаві відбувалася розправа проти псевдо-інженера Станішевського та його любовниці Мих. Грот, обвинувачених у шпіонажі. Прокуратор сказав, що Станішевський міжнародний агент шпіонажі та що за кордоном в Англії, Бельгії й Німеччині працював як шпін і мабуть сидів там у тюрмі. Домагався для нього кари 15 літ тюрми. Станішевського засудили на 10 літ, Мих. Грот на 3 роки.

ВІДНАЙШЛИ ЛІНДБЕРГОВУ ДИТИНУ?

БЕРЛІН, 7. IV. ПАТ. Велику сенсацію в усіх Америці викликала заява губернатора штату Нью Джерсі, Мура, який запевнив представників преси, що віднайшли Ліндбергову дитину. Причинився до віднайдень інж. Кортіс, добре обізнаний зі світом злочинців. Кортіс сказав репортерам, що маленького Ліндберга вже небаром віддадуть батькам. Губернатор потверджує Кортісові слова, та не хоче виявити подробиць. Загально здогадуються, що бандити віддали вже дитину постороннім людям.

ВЕЛИКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ЛЬВОВІ.

Перед львівським судом присяглих почався в середу великий процес, (розписаний до 25. квітня) проти 15 членів львівського комітету КПЗУ, переважно жидів. Вони обвинувачені в державній зраді, в цьому три під закидом співини в убивстві 17-літнього Льва Вольфенгафта, члена союзу комун. молоді. Пізніше влада того союзу припинила В-та в членстві, бо його підозрівали в провокаторстві та що є на услугах поліції. Вольфенгафта згідно з обвинуваченням 19. липня 1930 р. убив Лев Шур. Опісля Шур і Бройтфресер вкинули трупа у Полтву, відки його виловили 25. липня 1930. Шур і Бройтфресер одержали від Котуцького по 100 зол. і пропали зі Львова. За ними розписали стежні листи, та досі їх не зловили.

Переслухали обв. Шаєн, Герберт і Умшвайф не признаються до вини.

ЦЕРКВА В ЗОЛОЧЕВІ ВАЛИТЬСЯ.

ЗОЛОЧІВ, 7. IV. ПАТ. Оноді після Богослуження в парох. церкві в Золочеві, як уже люди вийшли, відлетів зі стелі тинк на просторі 4 кв. м., а разом із ним великий павук. В стелі повсталала щілина широка на 2 см., тому права частина склепіння обсунулася на кілька см. і тому стеля й дальше тріска на просторі 8 м. Стеля може завалитися, бо склепіння збугувалося.

Церква побудована в XVI. столітті.

ОСТАННІ ВІСТІ

АРЕШТУВАЛИ НАЧАЛЬНИКА ВИДІЛУ НАЙВ. КОНТР. ПАЛАТИ.

У Варшаві на приказ цивільної та військової влади арештували бувш. полковника інж. Ром. Зенкевича, ем. начальника виділу Найв. Контрольної Палати. При ревізії забрали багато книжок, рукописів, записок і листів, усього три скрині. Арештований жонатий з гр. Бийською, був професором білоруської літератури в сх. інституті, членом наукового т-ва, мужем довіря білоруської фракції, молодославянського т-ва й ін. наукових товариств. Тепер був Зенкевич головою офертової комісії виділу засобів держ. залізниць. Причина арештування невідома, кажуть, що були це надужиття при доставках.

ПОЧТОВІ ДОПЛАТИ СКАСУЮТЬ.

ВАРШАВА, 7. IV. ПАТ. Є чутки, що доплати до поштових оплат у користь безробітних будуть таки скасовані з 15. квітня ц. р.

Приватно повідомляють, що з 15. квітня скасують 5-сотикові доплати від листів і кореспонденток, від листів за поручення та доручення пачок від 5 до 50 гр., за доручення вартісних листів і почт. переказів і 5—20 сот. титулом додаткових оплат від пачок.

СПЕКА ТА ПОВІНЬ В ЮГОСЛАВІІ.

БІЛГОРОД, 7. IV. ПАТ. Усю Югославію захопила філя спеки. В Білгороді вчора було +28 ст. Ц.

3 Пожареваца повідомляють, що повінь там із кожною годиною щораз страшніша. В околицях Сремської Митровиці вода в Саві піднеслася на 7 м. понад зв. рівень. Вісім сіл залила вода. 1200 домів евакуували.

ТАНЕЧНИЦЯ ЗАСТРІЛИЛА СИНА ЛЬВІВСЬКОГО РЕСТАВРАТОРА.

У Ніцці застрілила танечниця Ада Козловська Фреда Ценгута, сина відомого львівського реставратора. Молодий Ценгут любився в Козловській та виїхав із нею до Парижа та Ніцці, де обоє виступали в тамошніх барах. Та з причини економічної кризи їм жилося чимраз гірше. Батько написав синові, що може вернутися до Львова, однак без Козловської. Коли молодий Ценгут рішився на це та став готуватися до від'їзду, Козловська застрілила його трьома револьверовими столами.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЧОТИРЬОХ ДЕРЖАВ.

В будинку британського уряду закордонних справ у Лондоні розпочалася 6. ц. м. конференція чотирьох держав у справі господарської саванції наддунайських держав. Народи відкрив англійський прем'єр Макдональд промовою, що йшла по лінії поглядів, узгоднених з франц. прем'єром Тардіє. Опісля промовляли італійський делегат мін. Гранді, франц. дел. мін. Фланден і німецький делегат Більов. Після конференції по'явився офіційний комунікат, який стверджує, що нарада була посвячена виміні думок над господарською ситуацією наддунайських держав і над засобами, що довели до поправи відносин. Конференція потребає кілька днів.

Зачувати, що італійська й німецька делегація уложила спільну тактику на конференції. Обі делегації рішили виступити з рішучою опозицією проти британсько-французьких планів, при чому в речником буде міністр Гранді.

СПРАВА НАДДУНАЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ РІШЕНА.

ПАРИЖ, 6. IV. ПАТ. Справу приступлення до наддунайської федерації Німеччини, Італії, Болгарії та Польщі поладнано на льондонській конференції негативно. На думку представників Франції й Англії було би вказаним, щоби наддунайські держави вибрали нейтральну особу на становище представника комісії, що має розв'язати проблему преференційних тарифів. Обмірковували дві концепції: чи об'єднати загальною й рівномірно кеперішні тарифи, чи об'єднати відповідно до категорії товару. Приняли першу концепцію, причому англійці ралють ще і відступити від стандарту золота. Позичку яку можуть дати великодержави, означено на 1 мільярд франків.

„БІБЛЬОС“

фабрика паперових виробів і друкарня

сп. з обм. відп.

Львів, японська ч. 7, тел. 14-78.

виконує всі роботи, що входять в обсяг друкарства і переплетництва; виробляє і має на складі шкільне приладдя, торговельні книги, білети вступу, альбоми, записники, бюрові теки, вексельні портфелі, тощо; паперову галантерію солідної якості і по найдешевших цінах.

З кіна.

Кіно „Коперник“ і „Марусенька“: „НЕХАЙ ЖИВЕ СВОБОДА!“

Молодий кіновий режисер Рене Клер, що в своїй фільмі „Під дахами Парижа“ дав зразок, як фільм може найти ефекти недоступні для ніякого іншого мистецтва, шукає в цій останній своїй праці нових таких засобів. Не є ця фільм вільна від впливу радянських режисерів, що перші добули із порухів маси та машини могутні враження. У цьому сенсативному сюжеті чуємо намагання стати за всяку ціну оригінальним. Чиста лірика та трагедія переплутані з оперетковою гротеском свідомо, немов би для спроби, що з цього вийде. Коли річ у тому, щоб збентежити глядача і зачудувати несподіваною зміною настроїв то це авторові вдається. Ніякове враження робить роля закоханого ідеаліста, що має міну та поведінку не мрійника, а дурника.

Кіно „Касіно“: „ОПІР ПАРИЖА“

Фільм, що нагадує першу добу фільмової продукції. Найкращим спомином із цього роду продукції залишилися фільми у роді „Опір в опері“ з Леоном Чанеєм або „Цирк Беллі“ виведений Галленом. Сензації кримінальної хроніки, що обов'язково показує, як на багні квітнуть найбільші лілеї. Джон Гільберт цим разом у ролі... магіка. Не тільки такого, що заворує жіночі серця, а такого як Гудіні, що визволюється із усіляких кайданів і ґрат. Конрад Файт пробував теж цієї штуки. Замість читати старі „Містері Парижа“ Еугена Сі або Едагара Воллеса два дні один том, можна за півтора години мати той самий туш настроїв на „Опірі Парижа“. М. Р.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 6 IV. 1932 за масло експортне та десерове пріма 3-20 сол., зі літру молока 19—20 сол., літру сметани 1-20 сол., копу яєць 3-50—3-60

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Театр ім. Тобілевича (Кооператива Український Театр у Львові). Сала „Цвіркуна“: Ремісія. Палата. Стрілецька пл. 7. Неділя, 10. IV. год. 3.30 попол. „Розведення“, оперета на 3 дії Фалла. Неділя, 10. IV. год. 7.45 веч. „Пан директор“, комедія на 3 дії Біссона та Карре.

Львівський Український Театр „Цвіркуна“:

Стрий, сала Нар. Дому. Субота, 9. IV. год. 8. веч. „Бо хто не ризикує“, Ревія в 13 точках. Неділя, 10. IV. год. 8. веч. „Біда біду переборде“, Ревія в 14 точках. Білети можна набути скоріше в Нар. Базарі, а в день вистави від год. 10-ої при касі.

Великий Театр. Пятниця, 8. IV. год. 7.30 веч. „Гугенот“. Субота, 9. квітня год. 7.30 веч. „Люди в готелі“. Неділя, 10. квітня, год. 3.30 попол. опера „Лонні жемчугів“.

Театр Річвородностей. Пятниця, 8. IV. год. 7.30 веч. „Мезанзин“. Субота, 9. квітня, год. 7.30 веч. „Мезанзин“. Неділя, 10. квітня, год. 3.30 попол. „Рокі“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Карамазов“ (Фріц Кортнер), на основі Достоевського.

КАСІНО: „Опір Парижа“ (Джон Гільберт). КОПЕРНИК: „Хай живе свобода!“ ЛЕВ: „Дикі подя“. МАРУСЕНЬКА: „Хай живе свобода!“ МІРАЖ: „Натхнення“ (Грета Гарбо). ОАЗА: „Маралю“. ПАН: „Під курателем“ (Власта Буріан). ПАЛЯС: „Князь Вубуд“ (Дж. Мільтон). ПАСАЖ: нечинний. СОНЦЕ: „Пат і Патахон, як газетарі“. СТИЛЕВ: „Свідала місто кохання“ і комедія „Ліри і Гарді“. УТІХА: „Поворот“ (Бенкрофт). „Любонні авантюри“ (Гарі Лінтс). ХІМЕРА: „Мароко“ (Марлена Дітріх).

Програма радіо.

Субота, 9. квітня 1932. Гельсінґфорс (583.1) 18.30 „Орфей у пеклі“, оп. Оффенбаха. Буззесінг (550.5) 19.30 „Аїда“, оп. Верді. Беромінстер (439.4) 20.00 Сімф. концерт. Вілем (517.2) 20.00 „Трагедія Емілія“, комедія Тал.

Рітнера, Ляйпціг (259.3) 20.00 Розведена. Рим (441.2) 20.45 Транс. опери з Театру Сан Карльо. Міяно (331.4) 21.00 Сімф. концерт. Лондон (356.3) 22.10 „Ді Пет оф Гільорі“, Радіо-екстравагантія. Стокгольм (435.4) 19.00 Нар. пісні, Соня Естель. Москва (1481) 14.30, 17.30, 18.30 Концерт, 16.00 літ.-мист. трансм. 16.30 літер. рецитатив. Ленінград (1000) 18.30 Транс. з фільгармонії, 16.00, 16.30 Концерт. Париж (1724.1) 21.00 Літ. рецитатив, 21.45 Вечір пісенькарів. Берлін (419) 19.50 Шубертові пісні.

Львівське радіо.

Пятниця, 8. квітня 1932.

11.45 Перегляд преси. 11.58 Час із Варшави. 12.10 Грам. плити. 13.10 Комуналіти в Варшаві. 15.00 і 15.20 Грам. плити. 15.15 „3 життя польських Спіл. Гуртів. 15.35 Відчит для матуристів. 15.45 Грошева біржа. 15.50 Відчит для хорих. 16.20 Програмова скринька. 16.40 Грам. плити і кутки для хорих. 16.50 Наука англ. мови. 17.10 „Найновіші поняття про все“. 17.30 Концерт мандоліністів. 18.50 Всичина. 19.15 „В сніжній долині“ фея. 19.30 Спорт. вісти. 19.35 „Наслідство“. 19.50 Грам. плити. 20.00 Радіовий шоденник. 20.30 Концерт з варш. Фільгармонії. 22.15 Фейлетон в Варшаві. 22.30 Додаток до рад. шоденника. 22.35 Метеор. комунікат і поліц. оповістки. 22.40 Легкі пісеньки. 23.00 Танкова музика.

Субота, 9. квітня 1932.

11.45 Перегляд преси. 11.58 Час із Варшави. 12.10 Шкільний ранок. 13.15 Господарські вісти. 15.00 Концерт. 15.20 Програма для дітей. 15.35 Грам. плити. 15.45 Грошева біржа. 15.50 Програма для хорих. 16.10 Відчит для матуристів. 16.30 Концерт. 17.05 Всичина. 17.10 Відчит. 17.35 „Інструменти і голос людей в музиці“. 18.05 Програма для дітей. 18.30 Концерт для молоді. 18.50 Всичина. 19.10 Відчитання програми на свід. день. 19.15 Господ. вісти. 19.25 Відчит. 19.40 Грам. плити. 19.45 Радіовий шоденник. 20.00 „На овіді“. 20.15 Концерт легкої музики. 21.55 Відчит. 22.10 Концерт. 22.40 Додаток до рад. шоденника. 22.45 Поліційна оповістка. 22.50 „Шмонісові актуалії“. 23.00 Ретранс. заграи. станції.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

На „Рідну Школу“ зложив український магазин вугілля „Комета“ у Львові. Ринок 21 даток 131.60 сол. як 2 проц. обороту від української клієнтелі за місяць березень 1932. Дякуючи щиро за одержану квіту, гарячо поручаємо українському громадянству повинну фірму. — Головна Управа „Рідної Школи“.

Загальні Збори Львівського Клубу Ситківкарів відбудуться 24. квітня в год. 10-й перед пол. в локалі „Лікарського Товариства“ у Львові, вул. Костюшка ч. 5. Порядок нарад: 1) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів. 2) Звіт з діяльності уступаючого Виділу. 3) Удільнення абсолюторій для уступаючого Виділу. 4) Вибір нового Виділу. 5) Вибір Перевірної Комісії. 6) План діяльності на рік 1932. 7) Внески й запити. — Виділі.

Звичайні Загальні Збори Товариства „Українська Бесіда“ у Львові, вул. Рутівського ч. 22, 1. п. відбудуться в суботу 23. квітня 1932 в годині 18-й (6) вечором зі звичайним порядком нарад. На випадок браку приписаного статуту числа членів, Збори відбудуться годину пізніше без огляду на скільки членів (\$ 24. ст.) з важністю рішень. — Виділі.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ФІРАНКИ ручної роботи, капи — накидки, портієри, брокати — прекрасні — за безцін тільки — Робітня Фрайліх, Львів, Сикстуська 21. Централь Відень. 1600 4—7

ГОДИННИКИ — продає найдешевше — Домбровський-Розваржевський — Академічна 2. 1616 1-8

КИЛИМИ — відділ ліквідую. Останки килимів продаю незначайно дешево. Фабричний склад Ванк — площа Марійська 5. I. поверх. 1538 6—14

ДЛЯ ХОРІВ читалень ноти „За Україну“, „Народним ліцарям“ Безжораваного, продає Книгарня Шевченка. 1653 2—3

ЕКСТЕРНИ! Користайте з курсів „Знання“ (Театинська 10). 1662 1—2

ШОФЕР машиніст виконує всілякі направи та ознайомлений з господарством, шукає посади. Зголошення: Адміністрація „Діла“ „Чужинськ“. 1663 1—2

ДИРЕКЦІЯ „Мінерального Жінка Черче“ анімає на сезон 1932 р. ресторан „Палатка“ з повною обстановкою. Оферти приймає до 20. квітня: Дирекція „Мін. Жив. Черче“ — Львів, Центробанк, Ринок 10, I. п. 1665 1—2

ПАНСІОН „Роксолана“, 32 кімнати, з обстановкою, їдальня, 3 крамничі, на догідних умовах до півніжну в Черні на сезон 1932 р. Інформації: Львів, Підвалля 7/III. Адміністрація „Ч. Каліни“. 1664 1-2

ЕМЕРИТОВАНИЙ судовник, кавалер, у середній віці, шукає відповідного кшталтійного заняття, адвокатського солітатора або управителя кооперативи. Може також прийняти на провінції управу більшого маєтку. Зголошення до Адміністрації „Трудолюбний“. 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ

порукає слідуючі свої видавництва: Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх видавництв така: BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41. В переписці треба зазначувати: Ausland-Abteilung. Місця платності в Польщі: Банк для торговлі та промислу, Познань (чекове conto в ПКО ч. 200.190). Почтоне conto у Берліні: Berlin, N-o 3.111. 121-1

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ І РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“

у ЛЬВОВІ

відбудуться в суботу дня 23. квітня 1932 р. в год. 5-й попол. у власній домівці Товариства у Львові, Ринок ч. 38, II. п. з таким порядком нарад:

1. Відчитання і затвердження протоколу з останніх Загальних Зборів з дня 30. квітня 1931 р.
2. Звіт з діяльності і пропозиції рахункових замкнень за рік 1931.
3. Звіт Ревізійної Комісії з внеском на удільнення Надзірній Раді і Дирекції абсолюторій за рік 1931.
4. Внески Надзірній Раді в справі розділу наданки за рік 1931.
5. Вибори:
 - а) 5 членів Надзірної Ради.
 - б) 3 членів і 3 заступників Ревізійної Комісії.
6. Інтерпелляції членів. У Загальних Зборах мають право брати участь усі власновільні члени, що є забезпечені в Товаристві найменше рік, а також власники 25 уділових листів. З тією метою мають одні і другі закласти від Дирекції найменше 8 днів перед Зборами доручити їм легітимний, або мають повідомити Дирекцію, що візьмуть участь у Загальних Зборах.

НАДЗІРНА РАДА І ДИРЕКЦІЯ Т-ва вз. обезп. на життя і ренти „КАРПАТІЯ“. 1527 2-3